

Nr 901

**av herr Gernandt m. fl.
om avskaffande av arreststraffet.**

Utbildningen under värnpliktstiden syftar till att förbereda den värnpliktige inför en uppgift i ett eventuellt krig. Denna målsättning gör att mycket i den militära utbildningen blir väsensskilt från verksamheten i det civila samhället, en skillnad som torde vara svår att få bort emedan krig är något onormalt. Utbildningen för att kunna uthärda krigets fasor måste därför ibland ske under disciplinära former och med metoder som skiljer sig från fredssamhällets.

De krav, som ställes redan under fredsutbildningen, hindrar dock inte att det ständigt bör finnas en strävan att reformera utbildningssystemet för att på bästa sätt anpassa det till krav och synsätt i vårt moderna samhälle.

Särskilt inom den militära rättsvården framstår tydliga skillnader. Men tycks där fortfarande ha lagar som i högre grad än i det civila samhället bygger på föreställningen att ett straff som utdelas verkar avskräckande. Vilken annan effekt straffpåföljden eventuellt kan ha, tages ringa hänsyn till.

För den enskilde framstår det som helt oförklarligt varför t. ex. en enkel fylleriförseelse på fritid skall behöva bedömas så mycket hårdare därför att den felande undergår militärutbildning. Målsättningen bör i stället vara att rättsregler och lagstiftning så långt möjligt skall vara gemensamma för det civila och militära livet. Endast undantag, som klart har ett sammanhang med de speciella krav kriget ställer på fredsutbildningen, är motiverade.

Behålls arreststraffet för t. ex. fylleriförseelser utom tjänsten, är risken uppenbar, att den som drabbas av sådant straff blir negativ till hela militära systemet förr än att han ser till vad som orsakade straffet.

Det torde väl också i svenskt rättsliv vara helt unikt att en yrkeskår, som de fast anställda befälen, riskerar att ådömas arreststraff t. o. m. för mindre tjänstefel. Ett eventuellt utdömt straff skall sedan verkställas på den anställdes egen arbetsplats, inför ögonen på underställd personal och med övervakning av kamrater. Nyligen slutade en sådan situation med tragedi, då den dömda tog sitt eget liv.

Mot bakgrunden av det anförda hemställs
att vid förestående förändring av militärstrafflagen arreststraffet
avskaffas eller dess utnyttjande starkt reduceras för såväl
värnpliktiga som fast anställd personal.

Stockholm den 26 januari 1972

ANDERS GERNANDT (c)

GEORG PETTERSSON (c)

i Örebro

IVAN SVANSTRÖM (c)

GÖSTA ANDERSSON (c)

i Nybro

ARNE FRANSSON (c)